

vil jeg dog sige, at, naar jeg stemmer for denne Lov, saa stemmer jeg for den og ikke for noget Løfte om noget Andet, saa at, lige saa lidt som jeg har tænkt paa at assistere et Naab for Fremtiden for mit Vedkommende eller for Andre, ligesaa lidt paatager jeg mig nogen Forpligtelse i den Henseende. Jeg skal endnu kun gjøre en eneste Bemærkning til, hvad der er fremkommet fra de ærede Medlemmer. Naar det nemlig er yttret om flere Medlemmer heri Salen og om den høitærede Indenrigsminister, at det dog vilde være høist besynderligt, om disse ærede Medlemmer og den ærede Minister ikke vilde tage imod det Mere, som nu bydes, saa tror jeg, at de ærede Medlemmer og den ærede Minister kunne have en meget god Grund til ikke at tage imod det Mere, der bydes fra disse ærede Medlemmers Side; thi det kunde let blive ensbetydende med, at der Intet blev at tage imod. Ligesom jeg ved 2den Behandling for mit Vedkommende udtalte, at jeg kun stemte for Thistedbanen under den Forudsætning, at det Resultat, der fremkom derved, blev det endelige Resultat, saaledes vil jeg for mit Vedkommende ogsaa ved denne Behandling tage imod den. Jeg skal ligesom den ærede Ordfører anbefale Thinget at stemme imod alle de her foreliggende Ændringsforslag, og hvis noget af dem vedtages, maa jeg forbeholde mig min Stilling til selve Loven.

Sagb: Naar det ærede Medlem for Assens (S. Pedersen) yttrede, at han ikke kunde indse, at der var nogen gyldig Grund til at udstyre Assens—Tommerup Linien, saa skal jeg dertil bemærke, at der ikke her er Nogen, der tænker paa i Dieblisset at udstyre denne Linie. Der er Ingen, der i dette Dieblis vil forelægge noget Forslag om at udstyre Assens—Tommerup Linien, thi den befinder sig ikke længer paa Lovforslaget. Hvad der her er Tale om, er kun dette, om man skal tilintetgjøre den Overenskomst, i Henhold til hvilken Lovens Gjennemførelse er bleven en Mulighed, efter at den har været opgivet næsten fra alle Sider. Det kan ikke være de Herrer ubekjendt, med hvilke uendelige Vanskeligheder Jernbanesagen nu i en Række af Aar har søgt at kæmpe sig igennem dette Thing, hvorledes den høitærede Indenrigsminister har forelagt en Jernbanelov det ene Aar i en Skikkelse, det andet Aar i en anden Skikkelse, uden engang nogenstunde at kunne opnaa at faae en Klar og bestemt Anskuelse om, i hvilken Skikkelse Folkethinget vil have en saadan Lov. Det kan ikke være dem ubekjendt, at da det nu foreliggende Lovforslag var indbragt her i Thinget og overleveret til et Udvalg, arbejdede dette Udvalg den største Del af denne Sæssion igjennem, uden at Udvalgets Medlemmer selv vare istand til at sige, paa hvilken Basis man vilde kunne opnaa en Enighed, som vilde kunne skaffe sig Tilslutning i Thinget, og at Loven saaledes tilsidt ogsaa for denne Sæssion omtrent var opgivet. Da vi saa i det sidste Die-

blis faae hen til Sæssionens Slutning som en om faa Dage foreftaaende Begivenhed, aabnede der sig endelig en Mulighed for en Overenskomst mellem alle forskjellige Sider i Thinget om at faae vedtaget, hvad der nu indeholdes i Lovforslaget. Alt, hvad der nu idag opstilles som Ændringsforslag til det Vedtagne, angaar, som den ærede Ordfører allerede har omtalt, Spørgsmaal, der have været forhandlede i Udvalget, gjenmædterede der og opgivne der. Jeg har, som De ville se af Betænkningen, været blandt de fire Medlemmer, der have holdt paa Regeringsforslaget og de to her omhandlede Linier, den Gang der kunde være Tale om at kunne holde paa dem, og de ville ligeledes af Betænkningen se, at ikke engang de ærede Talsmænd for disse Linier vare med til dengang at støtte Regeringsforslaget, hvor disse Linier vare optagne. Altsaa, de Herrer have selv Broderparten af Skylden for, at deres Linier nu ikke længer ere optagne paa Lovforslaget. Jeg kan paa ingen Maade se, at de Forslag, her foreligge, kunne skaffe disse Linier en Mulighed for at komme til Udførelse i den nærmeste Fremtid; men disse Forslag kunne efter min hele Opfattelse af Situationen kun tjene til at tilintetgjøre den nu endelig opnaaede Overenskomst mellem Thingets forskjellige Sider om i denne Sæssion at faae en Jernbanelov gennemført. Anden Betydning kunde de ikke faae efter min hele Opfattelse og mit Kjendskab til, hvad der er forefaldet i den foregaaende Tid. Naar det ærede Medlem fra Mors (Chr. Raavn) fremkom med adskillige Udtalelser til Fordel for Slynngøre Linien, saa skal jeg gjøre opmærksom paa, at Slynngøre Linien's Talsmand i selve Udvalget have jo, dengang det Spørgsmaal blev stillet af den ærede Ordfører, hvilke Medlemmer af Udvalget der vilde støtte Regeringsforslaget, hvorpaa denne Linie var opført, ikke engang da villet gaa med os Andre til at støtte dette Forslag. Efterat det saaledes er traadt ud af Forhandlingen, og efterat der er opnaaet en Overenskomst, som dog giver et Naab om, at der endelig skal kunne komme et Udbytte ud af de mange Mars Arbejder, fremfatter man nu i det allersidste Dieblis Forslag, der tidligere fremfattede med Nytte havde kunnet blive diskuterede og havde kunnet have Udsigt til at komme til Udførelse, men som i Dieblisset kun kunne have til Følge, at den trufne Overenskomst bliver tilintetgjort. Jeg er en Ven af Regeringsforslaget, som det oprindeligt forelaa, og ligeledes af de Linier, der vare derpaa; men jeg maa sige, at, efter hvad der fandt Sted for Afstemningen iforgaars, anser jeg mig ligefrem forpligtet til, at holde fast paa det Grundlag, hvorom Stemmerne have samlet sig, og ikke at vige tilbage fra den her trufne Overenskomst, og jeg tror, at, naar det skete, vilde det have til Følge, at Loven, som nu staar saa at sige paa Dørtrinnet til at træde ud af denne Sal og ind i Landstinget, alligevel vil blive slaet ihjel. Vi have jo allerede hørt den ærede Ordfører og